

Momenteel bepaalt artikel 554, 7de lid W.Venn. dat het enkel mogelijk is om een variabele vergoeding toe te kennen aan onafhankelijke bestuurders van een genoteerde vennootschap indien dit voorafgaandelijk wordt goedgekeurd door de algemene vergadering. De wet van 7 november 2011 breidt deze beperking op de mogelijkheid om een variabele vergoeding toe te kennen uit tot alle niet-uitvoerende bestuurders van een genoteerde vennootschap.

De wet treedt in werking tien dagen na publicatie en is van toepassing op overeenkomsten met niet-uitvoerende bestuurders die worden afgesloten of verlengd na haar inwerkingtreding.

Rechtspraak/Jurisprudence

Europees Hof van Justitie 7 juli 2011 (Pb.C. 269/10.09.2011)

Zaak: nr. C-445/09

FINANCIEEL RECHT

Financiële markten – Marktmissbruik

DROIT FINANCIER

Marchés financiers – Abus de marché

Als antwoord op een prejudiciële vraag gesteld door het Nederlandse College van Beroep voor het bedrijfsleven, spreekt het Europees Hof zich uit over de interpretatie van artikel 1, 2., *sub a*), 2de streepje van richtlijn 2003/6/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 betreffende handel met voorwetenschap en marktmanipulatie (zie ook art. 25, § 1, 2°, b) van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten). Met name het begrip dat personen samenwerken om de koers van een financieel instrument op een abnormaal of kunstmatig niveau 'te houden', riep vragen op bij transacties en handelsorders die slechts kortstondige koersfluctuaties veroorzaken.

Het Europees Hof antwoordt dat artikel 1, 2., *sub a*), 2de streepje van richtlijn 2003/6/EG zo moet worden uitgelegd dat, om ervan uit te kunnen gaan dat de koers van een of meer financiële instrumenten op een abnormaal of kunstmatig niveau is gehouden, niet vereist is dat die koers gedurende een bepaald tijdsverloop een abnormaal of een kunstmatig niveau behoudt.

Hof van Cassatie 6 oktober 2011

Zaak: nr. C.10.0290.N

VENNOOTSCHAPPEN

Vennootschap onder firma – Gewone commanditaire vennootschap – Aansprakelijkheid vennoten

SOCIÉTÉS

Société en nom collectif – Société en commandite simple – Responsabilité des associés

In deze zaak diende het Hof van Cassatie zich te buigen over artikel 203 W.Venn. dat bepaalt dat vennoten in een vennootschap onder firma of in een gewone commanditaire vennootschap niet persoonlijk kunnen worden veroordeeld op grond van verbintenissen van de vennootschap zolang deze niet zelf is veroordeeld.

Het Hof van Cassatie oordeelt dat artikel 203 W.Venn. geen afbreuk doet aan de eigen en rechtstreekse verbondenheid van de vennoten van een VOF en niet uitsluit dat de VOF en de vennoten in eenzelfde rechterlijke uitspraak worden veroordeeld. Het belet evenmin de hoofdelijke veroordeling van de VOF samen met de vennoten.

Hof van Cassatie 14 oktober 2011

Zaak: nrs. C.08.0287.F en C.10.0556.F

VENNOOTSCHAPPEN

Herstructurering – Splitsing – Rechtsgevolgen SOCIÉTÉS

Restructuration – Scission – Effets

Een aannemer, georganiseerd in de vorm van een naamloze vennootschap, werd door de rechtbank in eerste aanleg aansprakelijk gesteld wegens contractuele wanprestatie. Het vonnis was niet uitvoerbaar bij voorraad. Gedurende de procedure in hoger beroep werd de betrokken vennootschap gesplitst. Een beperkt deel van de activa/passiva van de gesplitste vennootschap werden overgedragen aan een bestaande vennootschap, de overige activa/passiva (waaronder het geschil in kwestie) werden overgedragen aan een nieuw opgerichte vennootschap. Minder dan een jaar nadien werd de nieuwe vennootschap failliet verklaard.

De schuldeiser van bovenvermelde aansprakelijkheidsvordering beroept zich op de hoofdelijke aansprakelijkheid van beide overnemende vennootschappen tot betaling van de zekere en opeisbare schulden van de gesplitste vennootschap op basis van artikel 686 W.Venn. Volgens de schuldeiser moeten de begrippen 'zekere en opeisbare schulden' op zo'n manier worden begrepen dat een vordering die werd vastgesteld en waarvan het bedrag werd bepaald door de rechtbank in eerste aanleg aan de vereiste voldoet. Zonder dat daarbij moet worden nagegaan of de beslissing al dan niet uitvoerbaar was bij voorraad. Net als het hof van beroep te Bergen, verwerpt het Hof van Cassatie deze redenering. Het Hof van Cassatie verduidelijkt dat het W.Venn. de houders van een schuldvordering ten aanzien van de gesplitste vennootschap op twee manieren beschermt: ofwel is hun schuldvordering nog niet opeisbaar op het ogenblik van de publicatie van de splitsing in het *Belgisch Staatsblad*, en dan staat het hen vrij om een zekerheid te eisen overeenkomstig artikel 684 W.Venn.; ofwel is hun schuldvordering wel opeisbaar, en dan speelt de hoofdelijke aansprakelijkheid van de verkrijgende vennootschappen overeenkomstig artikel 686 W.Venn. Een schuld die volgt uit

een vonnis in eerste aanleg dat niet uitvoerbaar is bij voorraad, voldoet niet aan de vereisten van artikel 686 W.Venn.

De betrokken schuldeiser had zich ook beroepen op de *actio pauliana*, weliswaar nadat zij was geconfronteerd met de splitsing en dus pas voor het eerst in hoger beroep. Het hof van beroep wees de *actio pauliana* af omdat ze niet virtueel was begrepen in de vordering van de schuldeiser om de aannemer te horen veroordelen tot de betaling van een geldsom (zie ook Cass. 18 mei 2000, *Arr.Cass.* 2000, 935). de *actio pauliana* kan in dat geval niet voor de eerste keer in hoger beroep worden ingesteld. Het Hof van Cassatie volgt het hof van beroep.

4. VERVOER/TRANSPORT

*Frank Stevens*⁵

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Cassatie 13 oktober 2011

Zaak: nr. C.10.0579.N

VERVOER VAN GOEDEREN OVER DE WEG

Internationaal vervoer – CMR-verdrag – Verjaring – Stuiting – Dagvaarding voor een onbevoegde buitenlandse rechter

TRANSPORT DE MARCHANDISES PAR ROUTE

Transport international – Convention CMR – Prescription – Interruption – Citation devant un juge incompétent

Artikel 32.3 CMR verwijst inzake schorsing en stuiting van de verjaring naar het toepasselijk nationaal recht. Naar Belgisch recht stuit ook een dagvaarding voor een onbevoegde rechter de verjaring (art. 2244 BW). deze bepaling maakt geen onderscheid tussen een Belgische onbevoegde rechter en een buitenlandse onbevoegde rechter. Wanneer derhalve een Belgische rechter moet oordelen over een CMR-geschil, heeft een dagvaarding uitgebracht voor een onbevoegde buitenlandse rechter stuitende werking.

Hof van beroep Antwerpen (4de k.) 12 september 2011

Zaak: nr. AR 2008/AR/119

SCHEEPVAARTONGEVALLLEN

Hulp en berging – Hulploon – Begroting van het hulploon – Geldt als schade t.o.v. de aansprakelijke partij

ACCIDENTS DE NAVIGATION

Assistance et sauvetage – Evaluation de la prime de sauvetage – Constitue le dommage à l'égard du responsable

Door een gebrek in de haveninfrastructuur kwam het mts. 'Schelde' in de problemen, en diende hulp verleend te worden door sleepboten van URS. Het hulploon werd in onderling overleg bepaald tussen URS en de eigenaar van het mts. 'Schelde', waarna deze laatste het bedrag van het hulploon terugvorderde van het havenbedrijf. Aangezien de hoogte van het hulploon door het havenbedrijf in vraag gesteld werd, stelde het hof bij tussenarrest een gerechtsdeskundige aan, die uiteindelijk tot het besluit kwam dat het tussen partijen overeengekomen ereloon redelijk en gerechtvaardigd was in het licht van de criteria van het hulpverleningsverdrag van 1989.

Het havenbedrijf voerde echter aan dat de criteria van het hulpverleningsverdrag in casu geen rol konden spelen, omdat dit verdrag niet van toepassing is op de verhouding tussen het havenbedrijf en de eigenaar van het mts. 'Schelde'. Dit argument wordt door het hof verworpen. De eigenaar van het mts. 'Schelde' staat in een contractuele verhouding tot URS, en in deze verhouding is het hulpverleningsverdrag wel degelijk van toepassing. Tussen de eigenaar van het mts. 'Schelde' en het havenbedrijf bestaat een extracontractuele verhouding, waarin de eigenaar de door hem geleden schade moet aantonen. Dit bewijs kan met alle middelen van recht geleverd worden. Wanneer de eigenaar van het mts. 'Schelde' aantoonde dat hij een bepaald bedrag heeft betaald als hulploon, waarvan de gerechtsdeskundige later oordeelt dat dit een correct en redelijk bedrag is, maakt het aldus betaalde hulploon schade uit in hoofde van de eigenaar, en kan de eigenaar deze schade terugvorderen van de aansprakelijke partij, in casu het havenbedrijf. Het feit dat het havenbedrijf niet betrokken werd bij de besprekingen tussen de eigenaar en URS tot bepaling van het hulploon verandert daar niets aan.

Het hof bevestigt in dit verband nog dat de auteur van een onrechtmatige daad geen voorwaarden kan stellen aan de bewijsvoering inzake onrechtmatige daad en de daardoor veroorzaakte schade. Het in de praktijk gebruikelijke voorbehoud in de briefwisseling na een schadegeval dat alle vaststellingen tegensprekelijk moeten gebeuren, bij gebrek waaraan zij niet aanvaard zullen worden, heeft juridisch derhalve geen waarde.

Hof van beroep Antwerpen (4de k.) 12 september 2011

Zaak: nrs. AR 2010/AR/146, 2010/AR/342 en 2010/AR/361

SCHEEPVAARTONGEVALLLEN

Hulp en berging – Sleep- en duwvaart – Duwcombinatie – Eenheid t.o.v. derden zoals een hulpverlener – *In solidum* gehoudenheid – Onderlinge verhouding tussen duwboot en duwbak

ACCIDENTS DE NAVIGATION

Assistance et sauvetage – Poussage et remorquage – Unité à l'égard de tiers comme une seule assistance –

⁵ Advocaat te Antwerpen.